

Deli Necmettin Hikayeleri

– ATEŞİN GÜLÜ · 13 Ağustos 2013

mis gibi begonya kokardı
evimin bahçesi
taa aşağı mahalleden
gelip geçerken kapımdan
deli Necmettin 'in
iç giderdi
benim ayağımda naylon terlikler
kenarı nakışlı
şıpıdık şıpıdık
tozu dumana katıp
çimenlerin arasından geçip
bir de çiçekli beyaz tülbenti
tutturuvermişim yalandan
saçlarımın üzerinden
rüzgar
rüzgar deli Necmettin'e inat
girivermiş uçlarından
dağıtıvermiş dalgasını
bir o yandan bir bu yandan
ohh bende nasıl bir bahar havası
beyaz dişlerimin arasında
çiğnerken kocaman damla sakızı
veresiye yazdırmışım üstelik
bakkal Mustafa ya
kaçmadık ya öderiz elbet parasını
tarçınlı tarçınlı üstelik
her seferinde
burnumun üstünde patlayan aynı baloncuk
her seferinde
bendeki aynı gülücük
geçerken deli Necmettin kapımdan
kesiveriyorum ayşe kadının çamaşır ipini ardından
dolaniyor
siyah makosenlerine beyaz çarşafklar
sendeliyor da düşüyor garibim

basarken topuklarına
içim gidiyor
içim gidiyor da deli Necmettin'e
delilik onda kalsın